

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/149/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813205039
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8813205039.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. a sudcov JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Anny Ilčinovej v právnej veci žalobcu X. W., bytom R. Q. XXX, právne zastúpený AK NOVIKMEC, s.r.o., Rázusova 125, Vranov nad Topľou, proti žalovanej Alianz-Slovenskej poisťovni, a.s., Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00151700, o zaplatenie 191.147,17 Eur istiny s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 11C 260/2013-85 zo dňa 13. 3. 2014 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania žalovanej n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal náhrady škody z titulu odškodnenia za bolesť a z titulu odškodnenia sťaženia spoločenského uplatnenia zamietol. Uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanej trovy konania vo výške 15,50 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení poukázal na dôvody žaloby, stanovisko účastníkov, zistený skutkový stav, citoval ustanovenia § 100 ods. 1, § 106 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ďalej ust. § 1 ods. 1, § 3 ods. 1, § 7 ods. 1, § 8 ods. 1 vyhlášky č. 423/1991 Zb. a uviedol, že v predmetnom konaní bol nárok žalobcu na odškodnenie škody na zdraví z titulu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia z dopravnej nehody dňa 26.5.2000. Znaleckým posudkom, ktorým bol vyhodnotený bodový stav bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia bolestného v rozsahu 544,50 bodov pri hodnote bodu 60,- Sk, t. j. v sume 32.670,- Sk a u sťaženia spoločenského uplatnenia v rozsahu 1375 bodov pri hodnote 60,- Sk, t. j. v sume 82.500,- Sk. Žalobca s poukazom na ust. § 7 ods. 3 vyhlášky č. 32/1965 Zb. požadoval mimoriadne zvýšenie odškodnenia bolestného na 50 násobok, t.j. uplatnil si 54.222,26 Eur a sťaženie spoločenského uplatnenia v rozsahu 50 násobku, t.j. 136.924,91 Eur. Prevádzkovateľ motorového vozidla značky Volkswagen Passat 1,8 evidenčné číslo VT 260 AH spoločnosť TOPNAM, s.r.o. súčasným obchodným menom Metal, s.r.o. mal v čase dopravnej nehody uzatvorenú poisťnú zmluvu zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla so spoločnosťou Slovenská poisťovňa, a.s. so súčasným obchodným názvom Allianz-Slovenská poisťovňa, a.s. Bratislava. V konaní bola vznesená námietka premlčania žalovanou, a preto súd prvého stupňa sa prioritne zaoberal vznesenou námietkou premlčania. Uviedol, že dňa 13. 2. 2004 MUDr. V. B., znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, stanovil odškodnenie bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia pri úraze, ktorý žalobca utrpel pri dopravnej nehode dňa 26.5.2000. Stanovil bodové ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia v rozsahu 1275 bodov a bodové ohodnotenie bolestného v rozsahu 544,50 bodov.

Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T 340/2002 zo dňa 18. 1. 2011 bol obžalovaný X. W. oslobodený spod obžaloby okresného prokurátora v Humennom sp. zn. Pv 952/00 zo dňa 8.1.2001 zo skutku, ktorý mal spáchať tak, že dňa 26.5.2000 v čase o 13.55 hod. po štátnej ceste II. triedy č. 576 v smere z B. K. I. na obec B. viedol osobné motorové vozidlo značky Volkswagen Passat 1,8 evidenčné číslo VT 360 AH s 1,40 promile alkoholu v krvi neprimeranou rýchlosťou, a to 119,85 až 128,52 km/h, pričom v obci Vehec po prejení pravotočivej zákruty vedenie vozidla nezvládol, s ktorým prišiel do protismeru a následne vľavo mimo vozovku, kde pravou prednou časťou vozidla narazilo do oplotenia rodinného domu, odkiaľ bolo odhodnené na vozovku a následne boli vyhodnení jeho spolujazdci JUDr. X. Z. sediaci na pravom prednom sedadle, ktorý v dôsledku nehody utrpel poranenia, ktorým po prevoze do Nemocnice s poliklinikou B. K. I. podľahol, Q. W., ktorá utrpela zranenia s dobou liečenia práceneschopnosti podľa znaleckého posudku po dobu najmenej 1 roka s možným prechodom do invalidity. V konaní pred súdom nebolo dokázané, že tento skutok spáchal obžalovaný a uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 1To 36/11-830 zo dňa 22. 6. 2011 bolo zamietnuté odvolanie okresného prokurátora podľa § 256 Trestného poriadku. Súd poukázal na stanovisko žalovanej, ktorá uviedla, že dôkazy, ktoré žalobca pripojil k žalobnému návrhu, preukazujú komunikáciu s nimi z titulu uplatnenia nárokov z vlastných životných poistení, nie zo zákonného poistenia zodpovednosti za škodu. O dopravnej nehode do dňa podania žaloby na súd si žalobca nároky z tejto dopravnej nehody u žalovanej neuplatňoval ani neuplatnil. Prvýkrát sa žalovaná o nárokoch dozvedela až po doručení žaloby. Žalobca opomenul tú skutočnosť, že vyhláška č. 423/1991 Zb. do účinnosti zákona č. 381/2001 Z. z., ktorý nadobudol účinnosť 1.11.2001, v zmysle ktorého v § 28 je uvedené, že všetky práva a povinnosti zo zákonného poistenia prechádzajú dňom 1.1.2002 na kanceláriu poisťovateľov, ktorá týmto zákonom bola zriadená a tieto práva a povinnosti vykonáva a uplatňuje teda v mene a na účet Slovenskej kancelárie poisťovateľov Slovenská poisťovňa, pričom Allianz-Slovenská poisťovňa z dôvodu tohto ustanovenia vo veci nie je pasívne legitimovaná. Aj z tohto dôvodu okrem vznesenej námietky premlčania navrhli žalobu zamietnuť. K výške uplatňovaného nároku ďalej uviedli, že posudky o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia boli vystavené až v roku 2004, teda po tom, čo žalobca utrpel v roku 2002 aj druhú dopravnú nehodu a aj po tom, čo v roku 1979 a 1997 utrpel ďalšie zranenia chrbtice, ktoré môžu mať samozrejme vplyv aj na rozsah následkov. Tieto skutočnosti vyplývajú z lekárskeho správ, ktoré boli predložené samotným žalobcom. Žalovaná poukázala na súdne konanie, ktoré doposiaľ nie je skončené, vedené pod sp. zn. 3C 218/2005. V tomto súdnom konaní následky zranení, ktoré žalobca mal po dopravnej nehode z roku 2000, sám považoval za zlepšujúce sa, ktoré významnou mierou neovplyvnili jeho život a tvrdil, že práve následky dopravnej nehody z roku 2002 mali podstatný vplyv na jeho ďalšie životné fungovanie. Aj z tohto dôvodu žalovaná žiadala žalobu zamietnuť.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobe žalobcu nie je možné vyhovieť z dôvodu vznesenej námietky premlčania. S poukazom na ust. § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka súd uviedol, že právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode, teda nielen o tom, že mu škoda vznikla, ale aj o tom, aký je rozsah a kto za škodu zodpovedá. Tieto podmienky musia byť splnené súčasne, aby si poškodený mohol uplatniť právo na náhradu škody na súde. Od tohto momentu začína plynúť dvojiročná subjektívna premlčacia doba. V prípade odškodnenia bolesti je potrebné vychádzať z toho, že okolnosti rozhodujúce pre určenie bolestného sa stanú známymi až po ukončení liečebného procesu. Poškodený sa v tomto momente dozvie o škode a jej výške. O sťažení spoločenského uplatnenia sa poškodený dozvie vtedy, keď škoda na zdraví má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného a pre plnenie jeho spoločenských úloh. Výška bodového ohodnotenia bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia vyplýva z lekárskeho posudku. V danom prípade lekárskeho posudku MUDr. V. B. zo dňa 13. 2. 2004, stanovil u žalobcu bodové ohodnotenie bolestného vo výške 544,50 bodov a bodové ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 1275 bodov. Dňom 13.2.2004 sa teda žalobca ako poškodený dozvedel o vzniknutej škode a jej výške. K dopravnej nehode, pri ktorej žalobca utrpel škodu na zdraví, došlo dňa 26.5.2000 a žalobca už v tento deň vedel, kto za škodu zodpovedá. Žalobca vedel, kto je prevádzkovateľom osobného motorového vozidla a taktiež vedel, v ktorej poisťovni je motorové vozidlo poistené pre prípad zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Od februára roku 2004 boli súčasne splnené obe podmienky požadované ust. § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre nárokovanie si spôsobenej škody na zdraví a od tejto doby začala plynúť dvojiročná premlčacia doba. Prebiehajúce trestné konanie voči žalobcovi ako obžalovanému nebránilo podať žalobu na súd. Aby bolo nutné vyčkat' za zistením skutočnosti, kto bol vodičom motorového

vozidla, súdne konanie by sa mohlo prerušiť a počkať za ukončením trestného konania. Vzhľadom na tieto skutočnosti a dôvodne vznesenú námietku premlčania, súd žalobu žalobcu zamietol.

O trovách konania účastníkov súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 137 Občianskeho súdneho poriadku tak, že žalovanej priznal náhradu trov konania z titulu náhrady cestovného za účasť na pojednávaní dňa 3.3.2014 v zmysle zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách za použité motorové vozidlo Škoda Fabia Combi evidenčné číslo BL 526 EN cesta S. - B. K. I. a späť, t.j. 121 km pri priemernej spotrebe 5,3 l/100 km a cene pohonných hmôt 1,44 Eur za liter, čo predstavuje 31,04 Eur. Vzhľadom k tomu, že v daný deň sa žalovaná zúčastnila aj pojednávania vo veci vedenej na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 9C 491/2013, uplatnila si cestovné len vo výške 1, t.j. v sume 15,50 Eur, k zaplateniu ktorých súd prvého stupňa zaviazal žalobcu.

V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalobca. Nesúhlasil s dôvodnosťou vznesenej námietky premlčania. Uviedol, že dvojnásobná premlčacia doba začala žalobcovi plynúť až právoplatnosťou rozhodnutia, ktorým bol oslobodený spod obžaloby, ktorou sa mu dávalo za vinu spôsobenie danej dopravnej nehody. Navyše poukázal na to, že žalobca si v priebehu konania na priebeh dopravnej nehody nepamätal, nemal vedomosť o tom, či bol alebo nebol vodičom motorového vozidla. Vzhľadom na utrpené zranenie pri dopravnej nehode v roku 2000 a následne v roku 2002, v nepriaznivom zdravotnom stave bol dlhšie obdobie. Poukázal na to, že voči žalovanej si uplatnil nárok na poistné plnenie z poistných zmlúv, oznámenia trvalých následkov z úrazu zo dňa 28.3.2003, pričom žalovaná listom zo dňa 11.12.2003 oznámila žalobcovi, že nakoľko nie je ukončený súdny spor vo veci poistnej udalosti, konečné rozhodnutie vo veci likvidácie poistnej udalosti stanoví až po ukončení súdneho sporu a nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia. Odkazoval pritom na trestné konanie. Oznámenie o ukončení trestného konania i o výsledku boli spolu s kópiou súdnych rozhodnutí doručené žalovanej ešte v októbri roku 2011. Poukázal na to, že vyhláška č. 423/1991 Zb. v znení platnom k 26.5.2000, nestanovuje pevnú lehotu na plnenie, ale ukladá povinnosť poisťovateľovi, aby vyšetrovanie poistnej udalosti vykonal bez zbytočného odkladu, t.j. bez odôvodnených prieťahov a v rozsahu potrebnom pre riadne zistenie dôvodov a výšky plnenia. Namietal, že súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a že vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, preto navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že súd prvého stupňa správne posúdil dôvodnosť vznesenej námietky premlčania. Nároky žalobcu na náhradu škody sa spravovali zákonným poistením, t.j. takým druhom poistenia, ktorý nevzniká na základe žalobcom tvrdenej uzatvorenej poistnej zmluvy, ale na základe právnych skutočností určených priamo v zákone alebo v inom predpise. Existencia zákonného poistenia je zakotvená v ust. § 789 druhá veta Občianskeho zákonníka, z ktorého vyplýva, že osobitný právny predpis môže ustanoviť, že poistenie bez uzavretia poistnej zmluvy vznikne na základe inej skutočnosti za podmienok v ňom uvedených (zákonné poistenie). Z podstaty tohto poistenia je zrejmé, že všetky motorové vozidlá boli poistené v tom čase len v Slovenskej poisťovni, a.s., jeho vznik bol viazaný na samotnú existenciu motorového vozidla a nie na poistnú zmluvu, inak povedané, nevyžadovalo sa uzatvorenie poistnej zmluvy ani zaplatenie poistného, pričom poistný vzťah nezanikol ani v prípade, ak poistné nebolo uhradené, a preto tvrdenia žalobcu o existencii poistnej zmluvy je absolútne nepravdivé a zavádzajúce. Poukázali na to, že rozsah a podmienky tohto poistenia boli v čase vzniku nároku žalobcu stanovené vyhláškou MF SR č. 423/1991 Zb., v zmysle ktorej prevádzkovateľ a vodič motorového vozidla, na ktorého sa vzťahovalo zákonné poistenie má právo, aby poisťovňa za neho nahradila v rozsahu a vo výške podľa osobitných právnych predpisov poškodeným uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla inému na zdraví alebo usmrtením. Poškodený mal priamy nárok na plnenie voči poisťovni len za podmienok uvedených v § 389 predmetnej vyhlášky a ak by aj vznikla povinnosť plniť, tak dňom 1.1.2002 uvedená povinnosť v zmysle ust. § 28 ods. 3 zákona č. 381/2001 Z. z. prešla na Slovenskú kanceláriu poisťovateľov, a preto Slovenská poisťovňa, a.s., resp. žalovaná od 1.1.2002 nemohla byť vo veci pasívne legitimovaná. Ďalej nesúhlasili s tvrdením právneho zástupcu žalobcu, že zákon neukladá poisťovateľovi pevnú lehotu na plnenie. Ukladá mu len povinnosť, aby vyšetrovanie poistnej udalosti vykonal bez zbytočného odkladu. S poukazom na ust. § 9 ods. 1 veta prvá vyhlášky č. 423/1991 Zb., uvedené ustanovenie stanovuje poisťovni plniť v lehote 15 dní po skončení vyšetrenia nevyhnutného na zistenie jej povinnosti plniť alebo po obdržaní právoplatného rozhodnutia o výške náhrady, a to za predpokladu, že v zmysle ust. § 3 citovanej vyhlášky si poškodený nároky na náhradu u poisťovne uplatní a preukáže. Vzhľadom k

tomu, že poškodený - žalobca si nároky neuplatnil, je absurdným tvrdiť, aby poisťovňa mala povinnosť začať prešetrovať. Žalovaná opakovane tvrdila, že sú nepravdivé a zavádzajúce tvrdenia žalobcu o tom, že si uplatňoval u žalovanej nároky na náhradu škody na zdraví zo zákonného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla tak, ako to formuloval v žalobe. Nakoniec to vyplýva z dôkazu, ktorý on sám predložil v konaní s tým, že komunikoval so žalovanou a domáhal sa jedine poskytnutia poistného plnenia z titulu existencie vlastného úrazového poistenia osôb. Žalovaná poukázala na to, že žalobca predložil v roku 2011 rozhodnutie v trestnej veci z dôvodu, že voči nemu bol uplatňovaný postihový nárok za škodu na zdraví spôsobenú pod vplyvom alkoholu, avšak tento dôkaz nie je skutočnosťou svedčiacou v prospech žalobcu o tom, aby si svoje nároky na náhradu škody na zdraví, ktoré utrpel pri dopravnej nehode, riadne uplatňoval a preukázal. Žalobca, ktorý vedel o vzniku škody v deň dopravnej nehody si nárok mohol uplatniť v zmysle ust. § 1 vyhlášky č. 423/1991 Zb. bez akýchkoľvek pochybností, lebo mal informácie o prevádzkovateľovi motorového vozidla o výške škody, ktoré mu umožňovali uplatniť si nárok na súde. V prípade potreby ukončenia trestného konania by konajúci súd konanie prerušil a došlo by k spočívaniu lehoty na uplatnenie práva. Z tohto dôvodu žalovaná navrhla potvrdiť napadnutý rozsudok. Trovy odvolacieho konania si neuplatnila.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 Občianskeho súdneho poriadku, bez nariadenia pojednávania s nariadením termínu verejného vyhlásenia rozhodnutia, ktoré bolo oznámené na úradnej tabuli súdu, ako aj internetovej stránke (§ 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 1, 3 Občianskeho súdneho poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Úlohou odvolacieho súdu v odvolaní namietanom nesprávne právne posúdenie bolo zistiť, či súd prvého stupňa na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy.

Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania a zisteným skutkovým stavom odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa správne z dôvodu hospodárnosti konania zistenej námietky premlčania túto námietku posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením uvedeným súdom prvého stupňa.

K odvolaniu žalobcu uvádza, že namietané nesprávne skutkové zistenia neboli dôvodné vrátane nesprávneho právneho posúdenia. Predmetom uplatneného nároku bola náhrada škody z titulu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, ku ktorej došlo v dôsledku dopravnej nehody dňa 26.5.2000. Žalobcom bol uplatnený nárok na náhradu škody 17.5.2013, i napriek tomu, že už 13.2.2014 z vypracovaného odškodnenia bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia vypracovaného MUDr. B. vyplýva ohodnotenie bolesti v rozsahu 544,50 bodov a ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia v rozsahu 1275 bodov (v spise č. I. 12 až 13). Súd prvého stupňa správne s poukazom aj na ust. § 106 Občianskeho zákonníka posudzoval začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty pri uplatnenom nároku na náhradu škody od tohto okamihu. Pri premlčaní práva na náhradu škody je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to kratšia subjektívna a dlhšia objektívna. Ich začiatok je upravený odlišne. Obidve premlčacie doby začínajú plynúť plynulo a končia sa nezávisle od seba. Ich vzájomný vzťah je taký, že ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí, a to aj napriek tomu, že poškodenému ešte plynie druhá premlčacia doba. Otázkou vedomosti poškodeného o škode aj o tom, kto za vzniknutú škodu zodpovedá, súd prvého stupňa náležite posúdil. Vychádzal z preukázanej skutočnej vedomosti poškodeného, t.j. vypracovaného znaleckého posudku znalcom MUDr. V. B.. V danom prípade bola škoda na zdraví spôsobená v súvislosti s dopravnou nehodou, t.j. prevádzkou motorového vozidla, na ktoré sa vzťahovalo zákonné poistenie motorových vozidiel. Z titulu zákonného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a vzhľadom na vznik dopravnej nehody dňa 26. 5. 2000, bol žalobca oprávnený domáhať sa plnenia náhrady škody voči poisťovni v zmysle ust. § 3 vyhlášky MF SR č. 423/1991 Zb. z 30.9.1991, ktorou sa ustanovuje rozsah a podmienky zákonného poistenia vozidla za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení účinnom do 31. 10. 2001. Z obsahu spisu nevyplýva, aby žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody u žalovanej, t.j.

žeby žalovanej vznikla povinnosť šetriť poisťnú udalosť a následne plniť. Tvrdené skutočnosti v odvolaní neboli preukázané.

V sporovom konaní posilnenom zásadou kontradiktórnosti majú účastníci dôkaznú povinnosť vyplývajúcu z ust. § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, t.j. povinnosť nielen tvrdenia, ale aj preukázania ním tvrdených skutočností. Nesplnenie dôkaznej povinnosti má za následok neunesenie dôkazného bremena.

Poškodený sa dozvie o tom, kto za škodu zodpovedá (§ 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka) v okamihu preukázateľného zistenia informácie o skutkových okolnostiach, na základe ktorých si môže urobiť dostatočný úsudok o tom, konkrétne ktorá fyzická alebo právnická osoba za škodu zodpovedá. V uvedenom okamihu nemusí byť dané z rozhodnutia súdu vyplývajúca nespochybniteľná istota poškodeného o zodpovednom subjekte a o jeho zodpovednosti (Z IV, s. 625). Spornou v konaní nebola otázka spôsobenia škody prevádzkou motorového vozidla, na ktoré sa vzťahovalo povinné zákonné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktorého náhradu z titulu zákonného poistenia si mohol žalobca ako poškodený uplatniť voči žalovanej.

Z tohto dôvodu odvolací súd nepovažoval odvolanie za dôvodné, a preto napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil v súlade s ust. § 219 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a zásadou úspechu žalovanej v odvolacom konaní, ktorej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, lebo návrh na priznanie predložený nebol (§ 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolanie nie je prípustné.